

บทที่ 1 บทนำ

วิเคราะห์ปัญหา

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานของชีวิตเพราะการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในวันข้างหน้า จะต้องได้รับการปูพื้นฐานที่ดีมาตั้งแต่ปฐมวัยช่วง 6 ปีแรก ของชีวิตเป็นช่วงที่เด็กมีพัฒนาการในทุกด้านรวดเร็วมาก โดยเฉพาะสติปัญญา ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนาขั้นต่อ ๆ ไป

ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ การอยู่ร่วมกันในสังคมจำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสารความหมายซึ่งกันและกันเพื่อแลกเปลี่ยนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ทักษะคิดตลอดจนประสบการณ์ให้ผู้อื่นเข้าใจ ซึ่งจะทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น

การพูดและการสนทนาจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก ทั้งในชีวิตประจำวัน และชีวิตการทำงาน การพูดเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสาร ที่จะนำไปความสำเร็จในชีวิต การส่งเสริมการพูดให้กับเด็กปฐมวัยมีหลายวิธี เช่น การร้องเพลง การเล่นเกมบทบาทสมมติ ฯลฯ แต่ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้หนังสือนิทานในการส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย เพราะธรรมชาติของเด็กปฐมวัยจะชอบฟังนิทานที่มีรูปภาพประกอบจะช่วยกระตุ้นให้เด็กอยากรู้อยากเห็น โดยใช้ภาษาพูดสนทนาสื่อสารกับครูเป็นการกระตุ้นให้เด็กอยากพูดทุกวันจะทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาดีขึ้น

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อส่งเสริมทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้หนังสือนิทาน

2. ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งให้ครูและผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกันเด็กปฐมวัย โดยใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัย

3. ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียน ชาย – หญิง อายุ 4 – 5 ปี ชั้นอนุบาล 2 / 1 ภาคเรียนที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลนาหลวงเสน จำนวน 4 คน

3.2 ระยะเวลาในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ทำการทดลองเป็นเวลา 12 ครั้ง

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หนังสือนิทาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูด

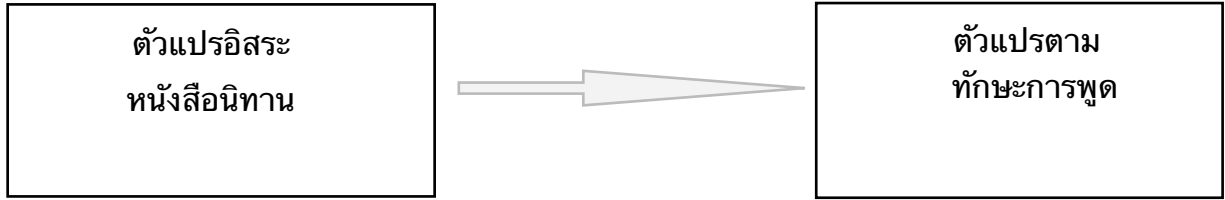
5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา หมายถึง การกระตุ้นความสามารถในการรับรู้ของเด็กหลายๆ ด้านที่สะท้อนถึงความจำ ความเข้าใจ ความคิดรวบยอด การคิดหาเหตุผล การจินตนาการรวมถึงความคิดสร้างสรรค์และการคิดแก้ปัญหา

2. ความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอด หมายถึงความสามารถในการบอกลักษณะหรือคุณสมบัติ

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆจากสถานการณ์ที่กำหนดได้อย่างเหมาะสม

6. กรอบแนวคิดของการวิจัย

บทที่ 2 การดำเนินงานวิจัย

1. กลุ่มประชากร

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบกรณีเจาะจง ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 2 / 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลนาหลวงเสน จำนวน 4 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน
2. แผนการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางด้านการพูด

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

ศึกษาเอกสารนิทานสำหรับเด็ก 4 ปี

- กำหนดกิจกรรมการเล่านิทานจำนวน 6 แผน

3.2 แบบบันทึกการสังเกตการณ์พูด

- การสร้างแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางด้านการพูด ซึ่งใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและจดบันทึกทางด้านการพูด

4. วิธีการดำเนินการทดลอง

1. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 / 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลนาหลวงเสน ซึ่งมีจำนวน 13 คน จากการที่สังเกตมีเด็กจำนวน 4 คน ชาย – หญิง ซึ่งมีปัญหาทางด้านการพูด จึงได้รับการส่งเสริมทักษะทางด้านการพูด

2. การดำเนินการศึกษาครั้งนี้ จัดโดยการให้เด็กร่วมกันทำกิจกรรมเล่านิทาน ซึ่งการที่เด็กได้ร่วมทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 12 ครั้ง ซึ่งจัดให้เด็กร่วมทำกิจกรรมการเล่านิทานที่หลากหลาย และถามความสนใจของเด็ก การศึกษานี้จัดเป็นลักษณะของกลุ่มใหญ่ และมีการจดบันทึก การสังเกตพฤติกรรมทางด้านการพูด การศึกษา โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลอง และจดบันทึกการสังเกตพฤติกรรมด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต โดยการจดบันทึกพฤติกรรมทางด้านการพูด

ครั้งที่ 6

น้องเอพยายามออกเสียงคำว่ากระบอกบ่อย น้องบีพูดถึงเรื่องราวในนิทานได้คล่องแต่ยังออกเสียงไม่ค่อยชัด น้องซีพูดได้ชัดเจนแต่เล่าเรื่องยังไม่คล่อง น้องดีเล่าเรื่องได้อย่างต่อเนื่องและชัดเจน

ครั้งที่ 7

น้องเอพูดคำว่าคาบเนื่อยังไม่ชัด น้องบีพูดได้คล่องแต่ยังออกเสียงยังไม่ค่อยชัด น้องซีและน้องดีพูดได้ชัดเป็นเรื่องราวได้มากขึ้น

ครั้งที่ 8

น้องเอเล่าเรื่องราวได้มากขึ้นและจะพูดคำว่าคาบเนือบ่อย ๆ น้องบีพยายามออกเสียงให้ชัด น้องซีกับน้องดีพูดได้ชัดเจน เล่าเรื่องได้มากขึ้น

ครั้งที่ 9

น้องเอกับน้องบีพูดถึงตัวละครและพยายามพูดให้ชัด น้องซีกับน้องดีพูดได้ชัดเจนและเล่าเรื่องราวในนิทานได้คล่อง

ครั้งที่ 10

น้องเอกับน้องบีพูดคำว่าสินีลยังไม่ค่อยชัด น้องซีเล่าเรื่องในนิทานได้อย่างต่อเนื่อง น้องดีเล่าเรื่องราวได้มากขึ้น

ครั้งที่ 11

น้องเอกับน้องบีเล่าเรื่องในนิทานได้คล่องแต่การออกเสียงไม่ชัดคำว่ายักษ์ น้องซีพูดประโยชน์ของผักได้ น้องดีพูดได้ชัดเจนและเล่าเรื่องราวได้มากขึ้น

ครั้งที่ 12

น้องเอกับน้องบีพยายามออกเสียงจนชัดขึ้น น้องซีกับน้องดีพูดได้ชัดเจนและเล่าเป็นเรื่องราวได้มากขึ้น

บทที่ 4

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การทำงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการส่งเสริมทักษะทางด้านภาษาพูด เพื่อส่งเสริมการพูดโดยกาใช้นิทานประกอบภาพและการหาประสิทธิภาพของนิทานที่นำมาเล่ากับนักเรียนฟัง โดยการเล่าแบบซ้ำ ๆ

สรุปการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะในการพูด โดยใช้นิทานประกอบ

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียน ชาย-หญิง อนุบาล 2/1 ภาคเรียนปี 2 ปีการศึกษา 2556 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลนาหลวงเสน จำนวน 4 คน โดยได้ดำเนินการดังนี้

- สังเกตพฤติกรรมในแต่ละครั้งที่เล่านิทาน โดยการจดบันทึกพฤติกรรมที่นักเรียนได้แสดงออกในขณะที่ฟังนิทานของนักเรียนจำนวน 4 คน

- สังเกตการตอบโต้กับครูและเพื่อน ๆ ด้วยกันในขณะทำกิจกรรมการเล่านิทาน และกิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี โดยผู้ทำการวิจัยได้จดบันทึกพัฒนาการทางด้านภาษา

- สังเกตการเล่านิทานในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่มีนักเรียนจำนวน 13 คนได้แบ่งเป็น 2 ช่วง และสังเกตการเล่านิทานก่อนนอนกับนักเรียนจำนวน 4 คน ในการจัดกิจกรรมเนื้อหาที่ใช้นิทานเป็นแบบพื้นบ้านและนิทานอีสป

- เครื่องมือที่ใช้ในการสังเกต ได้แก่ การจดบันทึก นิทาน รูปภาพในนิทาน

- การเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาพูด เด็กเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นเรื่อย ๆ จากการพูดออกเสียงไม่ค่อยชัดและการเล่าเรื่องที่ยังไม่เป็นเรื่องราวจนเริ่มชัดเจน และเป็นเรื่องราวได้มากขึ้น สามารถสื่อสารกับเพื่อนและครูได้ดียิ่งกว่าเดิม มีความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีความสนุกสนานในการฟังนิทาน

อภิปรายผล

การทำผลงานวิจัยในครั้งนี้ ผลการสังเกตการณ์จัดกิจกรรมการเล่านิทาน ด.ช. เอ ,ด.ญ. บี , ด.ญ. ซี , ด.ช. ดี (นามสมมติ) มีพฤติกรรมการพูดชัดขึ้น แสดงให้เห็นว่านิทานมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการพูดของเด็ก (จิตราภรณ์ เตมียกุล 2531 : 54) กล่าวไว้ว่าการฟังนิทานของเด็กปฐมวัยโดยใช้ภาษาภาพประกอบและหุ่นมือให้เด็กได้แสดงความรู้สึกผ่านสื่อและการพูดได้อย่างสนุกสนาน (เกริก ยัยพันธ์ . 2539 : 87) กล่าวไว้ว่า การเล่านิทานเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทุกวัน เด็กสามารถพัฒนาสติปัญญา อารมณ์ ภาษา สังคม บุคลิกภาพ ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หนังสือนิทานเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการเล่าเรื่องราวตามจินตนาการ ผู้ฟังมีการตอบสนองในการฟังนิทาน อยากรู้เป็นผู้เล่าให้ผู้อื่นฟังและสามารถบอกเรื่องราวในนิทานได้ สามารถบอกให้ผู้อื่นเข้าใจในเรื่องราวที่ตนเองเล่า และมีจินตนาการฟังนิทานที่ผู้อื่นเล่าให้ฟังอย่างขำอย่างเช่น อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ กล่าวไว้ว่า หากอยากให้เด็กฉลาดหลักแหลมต้องเล่านิทานให้เขาฟัง และหากอยากให้เขาฉลาดหลักแหลมต้องเล่านิทานให้เขาฟังมาก ๆ การเล่านิทานซ้ำ ๆ จะช่วยให้การเชื่อมต่อของเซลล์สมองมีประสิทธิภาพมากขึ้นมีจินตนาการ การคิด การพูดได้อย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น หนังสือนิทานจึงเป็นส่วนหนึ่งของการคิดและพูดนำไปสู่การเขียน อยากรู้หนังสือนิทานในแต่ละเรื่อง ได้ ผู้เล่าจึงต้องให้เด็กได้ดูหนังสือนิทานแล้วเล่าสิ่งที่ตัวของผู้นิทานบอกเล่าให้ผู้อื่นฟังเป็นการพัฒนาการทางการพูดให้ดีขึ้น